

Вимоги школи до першокласника

Дитині п'ять років. Начебто ще зовсім крихітка, а вже не за горами навчання. Цей останній передшкільний рік - час батьківських тривог.

Як показує досвід, у батьків часом досить туманні уявлення про те, чого можна і потрібно чекати від дитини на порозі першого класу. І тому нерідко при підготовці до школи акцент робиться на речах другорядних і навіть шкідливих. А те, що є набагато важливішим, часом залишається зовсім без уваги.

Очікування батьків: дитину спокійно можна віддавати до школи в шість років і навіть раніше, вона чудово розвинена, вже просто нічого робити в садку! Щоб дитина змогла зосереджено працювати протягом, як мінімум, чотирьох уроків, вона повинна бути готова до школи не тільки інтелектуально, а й функціонально.

Показником функціональної готовності є, по-перше, початок зміни молочних зубів, а по-друге, так званий філіпінський тест, коли дитина через голову повинна дотягнутися до мочки вуха. Зверніть увагу: за рік до школи важко прогнозувати, чи відбудеться це до першого вересня - діти ростуть нерівномірно, стрибкоподібно. Однак, якщо до моменту початку навчання малюку істотно менше шести з половиною років, будьте готові до того, що в школу можливо, відправиться тільки через рік.

Очікування батьків: дитина дуже спокійна і зосереджена, в галасливі ігри однолітків не вплутується, возиться сама зі своїми іграшками. З таким характером стане кращим учнем. Соціальна зрілість для майбутнього першокласника не менш важлива, ніж фізіологічна. Якщо до моменту вступу до школи немає досвіду спілкування з однолітками, можуть виникнути серйозні проблеми:

- * вона не уявляє собі, що таке спільна робота, бо не звикла грати за правилами, які встановлює хтось інший;
- * у неї може бути дуже завищена самооцінка, тому що не доводилося порівнювати себе з іншими дітьми;
- * не маючи досвіду комунікації в дитячому колективі, буде глибоко переживати конфлікти та негаразди, без яких неможливе шкільне життя, і це також може перешкодити нормальному навчанню. Якщо до п'яти років не навчилася спілкуватися з однолітками, якщо кожен контакт закінчується сварками і сльозами, якщо вона уникає дитячого суспільства, потрібно приділити цьому особливу увагу.

Необхідно навчитися взаємодіяти не тільки з дітьми, а й з чужими дорослими: не губитися, не соромитися, не ховатися за мамину спідницю, але й тримати дистанцію, відповідати на питання, виконувати інструкції. Зверніть увагу: дитячий садок - аж ніяк не гарантія соціального розвитку. Адже і в садку можна уникати контактів, копаючись в самоті в пісочниці або катаючи в куточку свою машинку. А домашня дитина, в свою чергу, може мати цілком достатній соціальний досвід, якщо активно грає з іншими дітьми на майданчику, на дачі, ходить в гурток чи студію, якщо у неї, нарешті, є брати і сестри.

Очікування батьків: у дитини чудово розвинена координація рухів, вона відмінно їздить на велосипеді, займається фігурним катанням. Так що проблем з письмом бути не повинно. Координація великих рухів має дуже опосередковане відношення до дрібної моторики. Тому в період від 5-ти до 6-ти років обов'язкові заняття з

розвитку графічних умінь. Зверніть увагу: слід насторожитися, якщо до 5-ти років дитина не любить і відмовляється малювати, якщо графічні навички не відповідають віковим нормам. У цьому віці потрібно точно копіювати геометричні фігури, дотримуючись їх пропорції, лінії повинні бути рівними, нерозірваними, кути - чіткими.

Очікування батьків: за рік до школи ми почали вчити дитину писати по прописам - так буде простіше в 1-му класі. Навчитися добре писати вона за визначенням не може, ще для цього не дозріла, а перевчити, коли у неї вже сформувався неправильний почерк, практично неможливо. Крім того, діти сприймають завдання діяльності за формальними ознаками, і навряд чи першокласник зацікавиться написанням гачечків на уроці, якщо він вже знає, як пишеться буква «а». Дитина, швидше за все, вирішить: я вже це знаю, я це вмію. А насправді це поверхневе знання і ніякого вміння. Не варто спеціально змушувати дитину вчитися писанню та читанню. Хоча, звичайно, якщо вона навчилася читати самостійно, забороняти теж нема чого. Потрібно підтримувати, але продовжувати їй читати вголос.

Очікування батьків: дитина прекрасно ерудована, знає напам'ять дитячу фізичну енциклопедію, пам'ятає столиці всіх держав. Вона неодмінно буде відмінником. Дійсно, зустрічаються діти, які тримають в голові величезний запас інформації. Але це ніскільки не допомагає їм у навчанні, оскільки вони не вміють її застосовувати,

вибудувати причинно-наслідкові зв'язки. Підготовка до школи повинна бути комплексною. Замість того щоб забивати голову дитини непотрібними відомостями, набагато корисніше займатися розвитком мови, моторики, уваги, зорово-просторового сприйняття.

Головне - правильна організація! Щоб будь-які шкільні завдання стали по плечу першокласникові, у нього повинна бути сформована організація діяльності.

